KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 1 april 1997 door de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling verzocht hem van advies te dienen over :

1° een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "tot uitvoering van het decreet van 19 april 1995 tot regeling van de arbeidsbemiddeling tegen betaling in het Vlaamse Gewest met betrekking tot personen met een hogere functie" (L. 26.285/1),

2° een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "tot uitvoering van het decreet van 19 april 1995 tot regeling van de arbeidsbemiddeling tegen betaling in het Vlaamse Gewest, met betrekking tot schouwspelartiesten" (L. 26.286/1),

heeft op 24 april 1997 het volgende advies gegeven :

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het decreet van 19 april 1995 tot regeling van de arbeidsbemiddeling tegen betaling in het Vlaamse Gewest bepaalt de voorwaarden waaronder de exploitatie van een bureau voor arbeidsbemiddeling tegen betaling toegelaten is, "voor de categorieën van personen waarvoor de openbare dienst voor arbeidsbemiddeling kennelijk niet in staat is aan de vraag naar arbeidsbemiddeling op een doelmatige wijze te voldoen.". Die categorieën van personen worden bepaald door de Vlaamse regering, na advies of op voorstel van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV). Behoudens deze uitzonderingen, blijft de exploitatie van een bureau voor arbeidsbemiddeling tegen betaling verboden (1). Het decreet treedt in werking op een door de Vlaamse regering te bepalen datum. Die datum werd nog niet vastgesteld.

2. Het voornoemd decreet delegeert het reglementeren van een aantal specifieke aangelegenheden aan de Vlaamse regering. Die aangelegenheden zijn : het bepalen van de categorieën van personen waarvoor arbeidsbemiddeling tegen betaling toegelaten is (artikel 5), het bepalen van de procedure inzake de aanvraag van de erkenning en de hernieuwing ervan (artikel 7, § 1), het bepalen van sommige termijnen inzake adviesverlening en gebruikmaking van de erkenning (artikel 7, § 2, tweede lid, en § 5), het nader

---

(1) In de huidige stand van de wetgeving is arbeidsbemiddeling tegen betaling enkel mogelijk voor schouwspelartiesten. Het koninklijk besluit van 28 november 1975 betreffende de exploitatie van bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling bevat immers slechts voor die categorie van personen een regeling.

uitwerken van bepaalde erkenningscriteria en het mogelijk toevoegen van specifieke criteria voor welbepaalde categorieën van personen (artikel 8, § 1, eerste lid, 8°, 17°, 21° en 23°, en tweede lid), het bepalen welke documenten en bewijsstukken het bureau bij de aanvraag tot erkenning of tot hernieuwing moet voegen (artikel 10), de mogelijkheid om een bedrag te bepalen voor onderzoekskosten welke ten laste komen van het bureau bij de aanvraag van de erkenning (artikel 10bis), het bepalen van de nadere regelen betreffende de samenstelling en de werkwijze van de erkenningscommissie inzake arbeidsbemiddeling en het benoemen van de leden ervan (artikel 18, § 2, derde lid), het bepalen van de datum waarop het koninklijk besluit van 28 november 1975 betreffende de exploitatie van bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling wordt opgeheven (artikel 29) en het bepalen van de datum waarop het decreet zelf in werking treedt (artikel 31).

Artikel 19, § 1, van het decreet belast de minister met het aanwijzen van de ambtenaren die toezicht houden op de uitvoering van het decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Met uitzondering van de artikelen 7, § 5, 8, § 1, eerste lid, 23°, 10bis en 18, § 2, derde lid, wordt aan alle voornoemde decreetsbepalingen uitvoering gegeven met de twee voorliggende ontwerpen (1). Weliswaar ontbreekt, zoals hierboven opgemerkt, een uitdrukkelijke inwerkingtredingsbepaling voor het decreet.

---

(1) Zie nochtans de bijzondere opmerkingen betreffende de rechtsgrond hierna bij het eerste lid van de aanhef van het ontwerp.

Beide ontwerpen nemen een groot aantal bepalingen over van het voornoemd koninklijk besluit van 28 november 1975 alsmede van het (Vlaams) ministerieel besluit van 4 maart 1993 waarbij dat koninklijk besluit wordt uitgevoerd.

VOORAFGAANDE OPMERKINGEN

1. Volgens de gegevens waarover de Raad van State beschikt werd tot op heden nog geen enkel uitvoeringsbesluit genomen van het decreet van 19 april 1995 tot regeling van de arbeidsbemiddeling tegen betaling in het Vlaamse Gewest. Derhalve is er ook nog geen uitvoeringsbesluit waarbij de Vlaamse regering, hiertoe gemachtigd bij artikel 31 van het voornoemde decreet, de datum van inwerkingtreding ervan bepaalt. De bepalingen die de rechtsgrond vormen voor de thans voorliggende ontwerpen zijn derhalve nog niet in werking getreden.

Het spreekt vanzelf dat de datum van inwerkingtreding van deze decreetsbepalingen zal moeten voorafgaan aan of ten minste samenvallen met de datum van inwerkingtreding van de ontworpen besluiten. Een bepaling houdende vaststelling van de datum van inwerkingtreding van het decreet kan eventueel opgenomen worden in één van de voorliggende ontwerpen.

2.1. Aan artikel 5 van het voornoemde decreet, luidens welk, na advies of op voorstel van de SERV, de Vlaamse regering de categorieën van personen bepaalt waarvoor de openbare dienst voor arbeidsbemiddeling kennelijk niet in staat is aan de vraag naar arbeidsbemiddeling op een

doelmatige wijze te voldoen, werd tot op heden evenmin uitvoering gegeven.

In de nota aan de Vlaamse regering en in het advies van de SERV van 17 januari 1996, gevoegd bij de adviesaanvraag, worden drie categorieën van personen voorgesteld waarvoor arbeidsbemiddeling tegen betaling kan worden toegestaan, inzonderheid zij die functies uitoefenen waarmee een jaarinkomen verbonden is dat een bepaalde grens overschrijdt (1,2 miljoen fr.), de schouwspelartiesten en de betaalde sportbeoefenaars.

De ontwerpen L. 26.285/1 en L. 26.286/1 hebben betrekking op de eerste twee categorieën. Wat de derde categorie betreft, is aan de Raad van State, afdeling wetgeving, meegedeeld dat een regeling in voorbereiding is.

2.2. Uit de vergelijking van de voor advies aan de Raad van State voorgelegde ontwerpen blijkt dat heel wat bepalingen ervan volkomen identiek zijn. Men kan zich derhalve afvragen waarom er voor de drie, sub. 2.1. vermelde categorieën niet één globaal ontwerp wordt uitgewerkt, waarbij eerst, ter uitvoering van artikel 5 van het voornoemde decreet, de drie categorieën worden bepaald, en waarbij vervolgens voor het geheel van de categorieën, uitvoering wordt gegeven aan de overige bepalingen van het decreet.

Het klein aantal bepalingen waarvoor, t.a.v. een bepaalde categorie, zich een verschillende regeling opdringt, kunnen hierin gemakkelijk worden geïntegreerd door toevoeging van een afzonderlijk hoofdstuk met bijzondere bepalingen per categorie.

Dergelijke globale regeling lijkt overigens beter te beantwoorden aan de bepalingen van het decreet, waarin slechts met betrekking tot een aantal punten uitdrukkelijk is bepaald dat er een afzonderlijke regeling kan worden getroffen voor een bepaalde categorie. De meeste machtigingsbepalingen, waarnaar verwezen wordt in het eerste lid van de aanhef van de beide ontwerpen, zijn inderdaad derwijze geredigeerd dat zij, zonder onderscheid, van toepassing zijn op het geheel van de categorieën en dus ook op het geheel van de door het decreet bedoelde bureaus.

Een globaal ontwerp voor de verschillende categorieën lijkt derhalve aangewezen te zijn.

3. De bijzondere opmerkingen, die hierna worden gemaakt, hebben betrekking op de beide ontwerpen, behoudens waar uitdrukkelijk zal worden verwezen naar één van beide ontwerpen, omdat de teksten op dat punt verschillen.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Opschrift

Indien de stellers van het ontwerp ingaan op de voorafgaande opmerking onder punt 2.2., kan het opschrift van het ontwerp als volgt worden geredigeerd :

"Ontwerp van besluit inzake de exploitatie van bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling voor bepaalde categorieën van personen.".

Aanhef

1. In het eerste lid van de aanhef wordt verwezen naar een aantal bepalingen van het decreet van 19 april 1995, welke de ontwerpen een rechtsgrond zouden moeten verstrekken. Daaromtrent moet worden opgemerkt wat volgt.

1.1. Naar sommige van die bepalingen wordt ten onrechte verwezen omdat zij door de ontwerpen niet worden uitgevoerd. Dat is met name het geval met artikel 7, § 5, van het decreet, dat een machtiging aan de Vlaamse regering bevat om nadere regelen te bepalen met betrekking tot de mogelijkheid voor de minister om een termijn te bepalen waarbinnen het bureau effectief gebruik moet maken van de erkenning, alsmede met artikel 18, § 2, derde lid, van het decreet, dat een machtiging aan de Vlaamse regering bevat om de nadere regelen te bepalen betreffende de samenstelling en de werkwijze van de erkenningscommissie.

1.2. De ontwerpen blijken tevens uitvoering te geven aan sommige andere bepalingen van het voornoemde decreet welke niet in het eerste lid van de aanhef worden vermeld. Het gaat daarbij met name om de volgende artikelen :

- artikel 5 dat machtiging verleent aan de Vlaamse regering om, na advies of op voorstel van de SERV, de categorieën van personen te bepalen waarvoor de openbare

dienst voor arbeidsbemiddeling kennelijk niet in staat is aan de vraag naar arbeidsbemiddeling op een doelmatige wijze te voldoen, vormt de rechtsgrond voor artikel 2 van de ontwerpen;

- artikel 8, § 1, eerste lid, 17°, dat machtiging verleent aan de Vlaamse regering om, na advies van het beheerscomité van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) de voorwaarden en modaliteiten te bepalen met betrekking tot de samenwerkingsovereenkomst te sluiten tussen een bureau en de VDAB, teneinde erkend te worden en te blijven, vormt de rechtsgrond voor artikel 12 van de ontwerpen;

- artikel 8, § 1, eerste lid, 21°, dat machtiging verleent aan de Vlaamse regering om de minimuminhoud en de periodiciteit te bepalen van het activiteitenverslag, vormt de rechtsgrond voor artikel 11 van de ontwerpen;

- artikel 8, § 1, tweede lid, dat machtiging verleent aan de regering om, na advies of op voorstel van de SERV, specifieke voorwaarden te bepalen om erkend te worden en te blijven, voor bepaalde categorieën van personen waarvoor activiteiten van arbeidsbemiddeling tegen betaling kunnen worden uitgeoefend, blijkt rechtsgrond op te leveren voor de artikelen 8 tot 10 van de ontwerpen (1);

---

(1) Deze artikelen zijn ondergebracht in een vijfde hoofdstuk waarvan het opschrift beter zou luiden "Bijzondere erkenningsvoorwaarden" in plaats van "Specifieke voorwaarden".

- artikel 29 luidens hetwelke het voornoemde koninklijk besluit van 28 november 1975, wat het Vlaamse Gewest betreft, opgeheven wordt op een door de Vlaamse regering te bepalen datum, levert de rechtsgrond op voor artikel 15 van het ontwerp L. 26.286/1;

- artikel 31, voor zover men in één van de beide ontwerpen een bepaling wenst op te nemen waarbij de datum van inwerkingtreding van het decreet zou worden bepaald (zie de voorafgaande opmerking onder punt 1).

1.3. Rekening houdend met de zoëven geformuleerde opmerkingen, redigere men het eerste lid van de aanhef als volgt :

"Gelet op het decreet van 19 april 1995 tot regeling van de arbeidsbemiddeling tegen betaling in het Vlaamse Gewest, inzonderheid op de artikelen 5, 7, §§ 1 en 2, 8, § 1, eerste lid, 8°, 17° en 21°, en tweede lid, 10, eerste lid, 18, § 2, eerste en tweede lid;" (1).

2. De Inspectie van Financiën heeft op 14 februari 1997 advies gegeven over de beide ontwerpen. Daarin werd vastgesteld dat er geen budgettaire weerslag is. Bijgevolg is overeenkomstig artikel 8, § 2, van het besluit van de Vlaamse regering van 16 november 1994 tot regeling van de begrotingscontrole het begrotingsakkoord niet vereist. Het tweede lid van de aanhef kan dan ook worden geschrapt.

---

(1) Onverminderd de opmerkingen betreffende de artikelen 29 en 31 van het voornoemde decreet van 19 april 1995.

3. Na de verwijzing, in een tweede lid van de aanhef, naar het advies van de Inspectie van Financiën, dient een - derde - lid te worden ingevoegd, waarin verwezen wordt naar de adviezen van de SERV van 17 januari en 20 november 1996, alsmede een - vierde - lid waarin verwezen wordt naar het advies van 10 januari 1996 van het beheerscomité van de VDAB.

4. De Vlaamse regering heeft op 11 maart 1997 de twee ontwerpen principieel goedgekeurd, onder voorbehoud van een "technisch nazicht", en heeft besloten het advies van de Raad van State te vragen binnen de in artikel 84, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalde termijn. Op een niet nader genoemde latere datum heeft de Vlaamse regering haar goedkeuring gehecht aan de aanpassingen, aan de ontworpen tekst aangebracht ingevolge voornoemd "technisch nazicht" en heeft ze de voornoemde adviesaanvraag bevestigd. De gemachtigde ambtenaar heeft verduidelijkt dat die goedkeuring plaats had op 18 maart 1997. In het vierde lid van de aanhef, dat het vijfde lid wordt, zou derhalve tevens verwezen dienen te worden naar de datum van deze tweede beraadslaging van de Vlaamse regering.

Artikel 1

1. Wat de definitie onder het 3° betreft, moet worden opgemerkt, dat het eigenlijke voorwerp van de ontwerpen is, de regeling van de exploitatie van twee specifieke categorieën van bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling,

zijnde respectievelijk die welke de personen met een hogere functie betreffen en die betreffende de schouwspelartiesten. In plaats van te verwijzen naar de algemene definitie van het decreet, kan derhalve - voor zover de afzonderlijke ontwerpen behouden worden en er geen globale regeling wordt uitgewerkt - een specifieke omschrijving van de term "bureau" worden opgesteld, met name "het bureau voor arbeidsbemiddeling tegen betaling voor personen met een hogere functie" (ontwerp L. 26.285/1) of "het bureau voor arbeidsbemiddeling tegen betaling voor schouwspelartiesten" (ontwerp L. 26.286/1). Deze term dient bovendien consequent gebruikt te worden in de ontwerpen, welke thans, bijv. in artikel 3 gewag maken van "bureau voor arbeidsbemiddeling tegen betaling", hetgeen niet overeenstemt met de verkorte term beoogd in de definitie en waardoor bovendien de indruk wordt gewekt dat de betrokken bepaling geldt voor alle bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling en niet enkel voor die bureaus bedoeld in artikel 2 van de ontwerpen.

2. Het behoud van de definitie sub 4° is nuttig om te vermijden dat de minister in de overige bepalingen van het ontwerp steeds met een omschrijving van zijn bevoegdheid moet worden aangeduid. De te definiëren term "minister" is echter voldoende, aangezien het adjectief "Vlaamse" in de omschrijving zelf voorkomt. Ook hier dienen de gedefinieerde termen consequent gebruikt te worden in de overige artikelen van het bepalend gedeelte, wat nu niet steeds het geval is (zie "Vlaamse minister" in artikel 3 tegenover "minister" in artikel 12, tweede lid, van de ontwerpen).

3.1. Wat de definitie in artikel 1, 7°, van het ontwerp 26.285/1 betreft wordt in de omschrijving verwezen naar "kaderleden en leidinggevend personeel zoals bedoeld in de reglementering op de ondernemingsraden". De definitie van "kaderleden" komt voor in artikel 14, § 1, tweede lid, 3°, van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven, en die van "leidinggevend personeel" in artikel 1, 4°, van het koninklijk besluit van 12 augustus 1994 betreffende de ondernemingsraden en de comités voor veiligheid, gezondheid en verfraaiing van de werkplaatsen. Het ware dan ook wenselijk in de omschrijving expliciet te verwijzen naar die regelingen.

3.2. Nog wat dezelfde bepaling betreft, moeten de woorden "met een minimum jaarinkomen van 1,2 miljoen fr. Het bedrag van 1,2 miljoen fr. wordt gekoppeld aan de gezondheidsindex." worden opgenomen in een afzonderlijk artikel van het ontwerp L. 26.285/1. Daarbij moet erover worden gewaakt dat het bedrag wordt gekoppeld aan een bepaald indexcijfer en moet een regeling worden getroffen m.b.t. de aanpassing van dat bedrag op een welbepaalde datum. Ten slotte rijst de vraag of in de plaats van het woord "jaarinkomen" niet veeleer de term "arbeidsinkomen" dient te worden gehanteerd.

Hoofdstuk III

Het opschrift van dit hoofdstuk kan worden vervolledigd als volgt : "Procedure inzake aanvragen tot erkenning en hernieuwing van de erkenning.".

Artikel 4

1. In de inleidende zin van paragraaf 1, verdient het aanbeveling nauwer aan te sluiten bij paragraaf 1 van artikel 8 van het voornoemde decreet van 19 april 1995, door na de woorden "met maatschappelijke zetel in het Vlaamse Gewest" de woorden "... of dat, ingeval het om een natuurlijke persoon gaat, kantoor houdt in het Vlaamse Gewest" toe te voegen. De redactie van de paragrafen 2, 3 en 4 van artikel 4 van de ontwerpen, moet in gelijkaardige zin worden aangepast.

2. Wat het bepaalde in artikel 4, § 1, 3°, betreft, kan men zich afvragen of de verwijzing naar artikel 8, § 1, 7°, van het voornoemde decreet geen dubbel gebruik uitmaakt met artikel 4, § 1, 8° en 9° van de ontwerpen, bepalingen die eveneens, en op meer rechtszekere wijze, de mogelijkheid bieden na te gaan of aan de fiscale en sociale verplichtingen voldaan is.

3. In het 4° van artikel 4, § 1, wordt onder meer verwezen naar artikel 8, § 1, 23°, van het decreet; bepaling die betrekking heeft op de te onderschrijven gedragscode, waarvan echter de inhoud nog vastgelegd dient te worden door de Vlaamse regering op eensluidend advies van de erkennings-commissie. De nadere regelen inzake samenstelling en werkwijze van deze commissie dienen ook nog vastgesteld te worden door de Vlaamse regering (zie artikel 18, § 2, derde lid, van het decreet). In afwachting hiervan lijkt een verbintenis dienaangaande vanwege een bureau inhoudsloos en kan deze bepaling evenmin reële uitwerking hebben op de door het ontwerp bepaalde datum.

4. Het vereiste vermeld in artikel 4, § 1, 8°, volgens hetwelk moet worden geattesteerd dat de aanvrager op het ogenblik van het indienen van de aanvraag "geen belasting, van welke aard ook" is verschuldigd, is in zeer ruime bewoordingen gesteld en betreft om het even welke belasting. Vraag is of zulks om praktische redenen wel aangewezen is en of het geen aanbeveling verdient om de betrokken bepaling van de ontwerpen op dat punt te specificeren. Indien het de bedoeling is alle belastingen in aanmerking te doen komen dan schrijve men "ongeacht de aard" in plaats van "van welke aard ook".

Artikel 5

Met het oog op een correcte toepassing van de aanvraagprocedure, verdient het aanbeveling in paragraaf 1, eerste lid, van dit artikel te verduidelijken wat precies bedoeld wordt met "ontvankelijke aanvragen". Zo zou, bijvoorbeeld, de ontvankelijkheid van de aanvraag kunnen voortvloeien uit de volledigheid van de aanvraag.

Artikel 6

1. Luidens artikel 7, § 3, van het voornoemde decreet wordt de erkenning verleend voor een periode van één jaar en is zij hernieuwbaar na advies van de erkenningscommissie. Deze bepaling lijkt erop te wijzen dat een concrete en dus uitdrukkelijke beslissing tot hernieuwing van de individuele erkenning moet worden genomen, logischerwijze op grond van een individueel advies. In tegenstelling daarmede voorziet artikel 6, eerste lid, van de ontwerpen evenwel in een stilzwijgende hernieuwing. Daarenboven is in hetzelfde lid sprake van een "jaarlijks algemeen advies" van de erkenningscommissie, zonder dat voldoende duidelijk is of dat advies hetzelfde is als dat waaraan reeds is gerefereerd in het betrokken lid. Indien zulks inderdaad de bedoeling is, lijkt dit moeilijk in overeenstemming te kunnen worden gebracht met het vereiste van de individuele advisering dat uit artikel 7, § 3, van het decreet valt af te leiden.

2. Het bepaalde in het tweede lid van artikel 6 is niet meer dan een bevestiging van wat reeds uit het decreet blijkt, en kan dus worden weggelaten.

Artikel 7

1. In de inleidende zin van paragraaf 1 van dit artikel wordt gewag gemaakt van "de persoon die de professionele verantwoordelijkheid draagt, alsook zijn aangestelden en lasthebbers (1)". Er moet worden vastgesteld dat deze bewoordingen verschillen van die gebezigd in artikel 8, § 1, van het decreet, waarin telkens wordt gewaagd van "bestuurders, zaakvoerders, lasthebbers of personen bevoegd om de vennootschap of de vereniging te verbinden".

2. In artikel 7, § 1, a), van het ontwerp L. 26.285/1 worden de woorden "kaderlid of leidinggevend personeelslid" gehanteerd. Beter ware het om de definitie vermeld in artikel 1, 7°, van het ontwerp, te gebruiken.

3. De delegatie die in paragraaf 2 aan de minister wordt verleend is op een dermate algemene wijze omschreven dat niet valt uit te sluiten dat met de beoogde afwijkingen

---

(1) In artikel 7, § 1, van het ontwerp L. 26.285/1 wordt geen melding gemaakt van "aangestelden".

wordt ingegaan tegen het gelijkheidsbeginsel. Hoe dan ook kan deze bepaling er niet toe leiden dat artikel 8, § 1, eerste lid, 8°, van het voornoemde decreet van 19 april 1995 onwerkzaam wordt gemaakt.

Artikel 11

1. Ter wille van de overeenstemming met artikel 8, § 1, eerste lid, 21°, van het decreet van 19 april 1995 schrijve men in artikel 11, § 1, van het ontwerp "aan de minister en aan de erkenningscommissie" in plaats van "aan de administratie en aan de erkenningscommissie".

2. In paragraaf 3, eerste lid, van dit artikel ware beter gepreciseerd dat de opgave van alle tot stand gebrachte plaatsingen niet nominatief dient te gebeuren.

Artikel 12

Het in het derde lid van dit artikel bedoelde protocol van 22 december 1988 is de Raad van State onbekend en werd overigens nooit in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd. In plaats van een verwijzing naar dit protocol zullen derhalve de nuttige bepalingen ervan in het ontwerp zelf moeten worden opgenomen, zulks ter voldoening aan artikel 190 van de Grondwet.

Artikel 13

Artikel 19, § 1, van het voornoemde decreet bepaalt dat, onverminderd de plichten van de officieren van de gerechtelijke politie, de door de minister aangewezen ambtenaren en beambten toezicht houden op de uitvoering van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Het is derhalve de minister die de bevoegde ambtenaren dient aan te wijzen. Artikel 13 moet dan ook uit de ontwerpen worden weggelaten.

Artikel 14

Aangezien de in dit artikel bepaalde termijn overeenstemt met de normale regeling inzake de inwerkingtreding van besluiten en verordeningen, kan dit artikel als zijnde overbodig worden geschrapt.

Artikel 15 (van het ontwerp L. 26.286/1)

Artikel 30 van het decreet van 19 april 1995 bepaalt dat de erkenning verleend met toepassing van het koninklijk besluit van 28 november 1975, blijft gelden mits het betrokken bureau binnen een termijn van zes maanden, te rekenen vanaf de datum van de inwerkingtreding van het decreet, een aanvraag tot erkenning indient, en dat tijdens deze overgangsperiode het bureau onderworpen blijft aan de

bepalingen van het voornoemde besluit. Aangezien het decreet echter nog niet in werking is getreden, is de bedoelde termijn van zes maanden nog niet beginnen lopen.

Hiermee rekening houdend lijkt artikel 15 van het ontwerp L. 26.286/1 voor alle duidelijkheid beter te worden geredigeerd als volgt :

"Art. 15. Onverminderd het bepaalde in artikel 30 van het decreet, wordt het koninklijk besluit van 28 november 1975 betreffende de exploitatie van bureaus voor arbeids-bemiddeling tegen betaling opgeheven, wat het Vlaamse Gewest betreft.".

2. De wijziging van het koninklijk besluit van 28 november 1975 bij het koninklijk besluit van 4 januari 1977, dient eveneens vermeld te worden.

3. De vraag rijst of het ministerieel besluit van 4 maart 1993 houdende uitvoering van het koninklijk besluit van 28 november 1975 betreffende de exploitatie van bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling, voor alle duidelijk-heid en omwille van de rechtszekerheid, ook niet behoort te worden opgeheven.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	M. VAN DAMME, D. ALBRECHT,	staatsraden,
	G. SCHRANS, E. WYMEERSCH,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. VAN VAERENBERGH, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. E. VANHERCK, referendaris.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

A. BECKERS J. DE BRABANDERE